

РЕШЕНИЕ

№ 350

гр. Добрич, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, X СЪСТАВ, в публично заседание на осми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Албена П. Колева

при участието на секретаря Диана Й. Димитрова
като разглежда докладваното от Албена П. Колева Гражданско дело № 20213230104044 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск по чл.344 ,ал.1, т.3 КТ от В. Х. С. ЕГН ***** гр.Д. срещу ОУ“Св. Св. К. и М.“ с.В. , общ.Д. за заплащане на сумата от 4818,93 лв. - обезщетение за незаконосъобразно уволнение за периода 30.06.2020г. – 05.10.2020г. заедно със законната лихва от датата на иска до окончателното плащане.След допуснато изменение на размера на иска главната претенция е за сумата от 4878 лв.

1/Обстоятелства , на които се основава иска и възраженията на ответника: С решение № 260239 от 13.11.2020г. по гр.дело № 1503/2020г. на РС Добрич е отменена като незаконна уволнителна заповед № ФС-05-184 от 28.06.2020г. на *** на училището - ответник , с която е прекратен трудовия договор с ищцата.Тя е възстановена със съдебното решение на длъжността , заемана преди уволнението.Решението е влязло в сила на 09.12.2021г. Ищцата бил без работа в резултат на незаконното уволнение за времето от 30.06.2020г. до 05.10.2020г.

Ответникът оспорва този период. Твърди, че периода , визиран като време, през което ищцата е била без работа в резултат на незаконното уволнение е 01.07.2020г. – 04.10.2020г. Останалите обстоятелства не се оспорват.

2/Правна квалификация:предявен е иск по чл.344,ал. 1 , т.3 КТ.

Доводи на ищеца- претендира обезщетение при наличие на предпоставки по чл.344,ал.1 , т.3 КТ вр. с чл.225,ал.1 КТ.Периодът определен с начална дата 30.06.2020г. – дата на прекратяване на трудовия договор на осн.чл.335,ал.2 , т.3 КТ , когато ищцата е получила уволнителната заповед и

крайна дата – 05.10.2020г. - датата, на която ищцата е започнала работа по трудов договор с ОУ“П.Р.С.“ в гр.Д..Размерът на обезщетението се определя от ищцата на база 1488,20 лв. – последно получено брутно трудово възнаграждение.

Доводи на ответника: трудовото правоотношение е прекратено на осн.чл.325 ,ал.1 , т.3 КТ- с изтичане на уговорения срок, който в случая е 30.06.2020г. по трудов договор. Заповедта на работодателя за прекратяване на трудовото правоотношение има само декларативен характер. Ищцата е получила трудово възнаграждение за м.06.2020г. вкл. за 30.06.2020г. След като е започнала работа на 05.10.2020г., крайната дата на периода е 04.10.2020г. Така размера на претендираното възнаграждение следва да се определи пропорционално на дните , през които ищцата не е работила и не е получавала трудово възнаграждение.

Възражение за прихващане на ответника:На ищцата е изплатено обезщетение по чл.224,ал.1 КТ – за неползван платен годишен отпуск от 23 работни дни на стойност 1414,12 лв.Тези дни е следвало да бъдат използвани като отпуск през лятната ваканция и са останали неизползвани при прекратяване на трудовото правоотношение на 01.07.2020г. Съответно заплатено е на ищцата обезщетение за неизползвания отпуск за 23 дни за периода 01.07.2020г. – 31.07.2020г. те са част от работните дни от претендирания период 01.07.2020г. – 04.10.2020г. и затова след определяне размера на обезщетението по чл.344,ал.1 , т.3 КТ следва да се прихванат от получената сума изплатените 1414,12 лв. Ищцата не може да получи две обезщетения за един и същи период. Обезщетението по чл.344,ал.1, т.3 КТ се определя от ответника в размер на 2011,38 лв. като разлика между 3425,50 лв.-обезщетение за периода 01.07.2020г. – 04.10.2020г. и изплатените 1414,12 лв.

3/Между страните не се спори, че има заповед за прекратяване на трудовото правоотношение, която е отменена като незаконосъобразна по съдебен ред.;

4/Спори се:периода , през който ищцата е останала без работа след прекратяване на трудовото правоотношение и размера на дължимото за този период обезщетение.

5/Доказателствена тежест:

Ищецът доказва: 1/отменена по съдебен ред заповед за прекратяване на трудовото правоотношение между страните; 2/периода, през който е останала без работа в резултат на незаконосъобразното прекратяване на трудовото правоотношение и 3/ размер на обезщетението – 4878 лв. / увеличен от /4818,93 лв. за периода 30.06.2020г. – 05.10.2020г.

Ответникът доказва: 1/ възраженията си относно периода и размера на обезщетението – 2011,38 лв. за периода 01.07.2020г. – 04.10.2020г. Доказва също твърденията, на които основава възражението си за прихващане. Доказва, че сумата от 1414,12лв.- обезщетение за неползван отпуск е заплатена на ищцата , както и периода /брой дни и съответния месец/, за който се отнася това обезщетение.

В съдебно заседание страните чрез процесуални представители

поддържат становищата си.

С Определение от 12.04.2022г. съдът е допуснал изменение на размера на иска от 4818,93 лв. на 4878 лв.

Прието от съда за безспорно между страните, че базата за изчисляване на обезщетението – предмет на спора е възнаграждението на ищцата за месец май 2020г. Не се спори също, че ищцата не е работила при друг работодател за периода 30.06.2020г. – 05.10.2020г.; че крайният период, за който се претендира обезщетението е 04.10.2020г., както и че е започнала работа в СУ „П.Р.С.“ гр.Д. на 05.10.2020г.

Спорни въпроси между страните са: елементите на обезщетението, на база трудово възнаграждение за месец май 2020г. Ищцата претендира, че обезщетението включва основна заплата + клас+ лекторски суми въз основа на чл.17,ал.1 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата и излага доводи, че лекторските суми в съответствие с представените заповеди на *** на ответното училище имат характер на постоянно възнаграждение. Ответникът твърди, че елементите на обезщетението-предмет на спора, не следва да включват лекторски суми по фиша за изплатено трудово възнаграждение за месец май 2020г. Първо, защото те нямат постоянен характер и второ, защото касаят положен труд за месец януари 2020г. и м.февруари 2020г..

Според ищеца базата за изчисляване на претендираното обезщетение е сумата от 1488,50 лв. по фиш за получено трудово възнаграждение за месец май 2020г.

Според ответника базата за изчисляване на претендираното обезщетение е сумата от 1106,70 лв. по фиш за получено трудово възнаграждение за месец май 2020г., като от общата сума 1488,20 лв. се приспаднат изплатени лекторски суми от 308 лв. и 73,50 лв.

Спорен между страните остава и въпроса за началния момент на претендираното обезщетение. Според ищцата е 30.06.2020г., а според ответника – 01.07.2020г.

По делото са представени писмени доказателства. Прието като неоспорено е заключение на вещото лице по извършената съдебно-счетоводна експертиза.

След като съобрази становищата на страните и обсъди доказателствата по делото съдът намира от фактическа и правна страна по спора следното:

Фактите:

Със Заповед № ФС-05-184/28.06.2020г. на *** на ОУ“Св.Св.К. и М.“ с.В. , общ.Д. е прекратен трудовия договор с ищцата. На 05.10.2020г. ищцата започва работа в друго училище - СУ“П.Р.С.“ гр.Д. Заповедта е отменена като незаконосъобразна с решение по гр.дело № 1503/2020г. на ДРС, потвърдено с решение на въззивна инстанция и влязло в сила на 09.12.2021г.

Трудовото възнаграждение, получено от ищцата за м.май 2020г. от ответното училище е 1488,20 лв.

Вещото лице дава заключение за размер на обезщетение по чл.225 КТ в два варианта:

Първи вариант: на база възнаграждение за месец май 2020г. с всички начислени суми – основна работна заплата + клас + лекторски суми и др.:

- За периода 30.06.2020г. – 04.10.2020г., за 3 месеца и 5 дни – 4878 лв.;
- За периода 01.07.2020г. – 04.10.2020г., за 3 месеца и 4 дни - 4795,32 лв.

Среднодневният размер на обезщетението е 8262 лв.

Втори вариант: на база възнаграждение за м.май 2020г., включващо основна работна заплата + клас:

- За периода 30.06.2020г. -04.10.2020г., за 3 месеца и 5 дни - 3627,50 лв.;
- За периода 01.07.2020г. – 04.10.2020г., за 3 месеца и 4 дни - 3566,02 лв.

Среднодневният размер на обезщетението е 1106,70 лв., а при база 18 отработени дни - 61,48 лв.

Начислените и изплатени на ищцата по фиш 44 лекторски в размер на 308 лева са отработени от нея през период 01.01.2020г. до 29.02.2020г., в т.ч: 22 часа през м.януари 2020г. и 22 часа през м.февруари 2020г.

Начислените и изплатени на ищцата по фиш 7 часа лекторски в размер на 73,50 лв. са отработени от нея през месеците Януари и Февруари 2020г., в т.ч - 4 часа през м.януари 2020г. и 3 часа през м.февруари 2020г.

Правни изводи:

На основание чл.344,ал.3 КТ работодателят дължи на работника/служителя обезщетение за времето, през което е останал без работа поради уволнението. Разпоредбата е приложима във всички случаи на незаконосъобразно прекратяване на трудовото правоотношение.

На основание чл.228, ал.1 КТ brutното трудово възнаграждение за определяне на обезщетението е последното получено от работника/служителя месечно brutно трудово възнаграждение.

На основание чл. 17. (1) от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата. В brutното трудово възнаграждение за определяне на възнаграждението за платен годишен отпуск по чл. 177 или на обезщетенията по чл. 228 от Кодекса на труда се включват: 1. основната работна заплата за отработеното време; 2. възнаграждението над основната работна заплата, определено според прилаганите системи за заплащане на труда; 3. допълнителните трудови възнаграждения, определени с наредбата, с друг нормативен акт, с колективен или с индивидуален трудов договор или с вътрешен акт на работодателя, които имат постоянен характер; 4. допълнителното трудово възнаграждение при вътрешно заместване по чл. 259 от Кодекса на труда; 5. възнаграждението по реда на чл. 266, ал. 1 от Кодекса на труда; 6. възнаграждението, заплатено при престой или поради производствена необходимост, по чл. 267, ал. 1 и 3 от Кодекса на труда; 7. възнаграждението по реда на чл. 268, ал. 2 и 3 от Кодекса на труда.

За системата на образованието в Наредба № 1 от 4 януари 2010 г. за работните заплати на персонала в звената от системата на народната просвета (ДВ. бр.4, 2010г., посл. изм. ДВ. бр.92, 2015г.) е включен текст, според който постоянен характер има допълнителното трудово възнаграждение за висока Професионално-квалификационна степен – чл. 8, ал.8

„Допълнителното възнаграждение за придобита професионално-квалификационна степен по ал. 1, т. 2 е с постоянен характер“.

При формирането на работните заплати на педагогическите кадри работещи в системата на народната просвета допълнителните трудови възнаграждения с постоянен характер са тези за придобит трудов стаж и професионален опит и за по-висока квалификация (степени „доктор“ или „доктор на науките“ или ПКС. Тези допълнителни трудови възнаграждения са постоянен елемент от брутната работна заплата и се изплащат целогодишно.

Така допълнителните трудови възнаграждения за трудов стаж и професионален опит и за по-висока квалификация са елемент на обезщетенията по КТ/по чл. 220, ал. 1 – за неспазено предизвестие, чл. 222, ал. 1 – за оставане един (по КТД – два) месеца без работа, чл. 222, ал. 3 – 2/6 (по КТД – 8) заплати при пенсиониране, чл. 224 – за неизползвания платен годишен отпуск./

Всички останали съществуващи в системата ни допълнителни трудови възнаграждения определени с Наредба № 1 за работните заплати или договорени в колективен трудов договор имат непостоянен характер и се изплащат или за действително извършена работа (лекторски час, проверка на изпитни работи), или само по време на работа (ползване на чужд език, час на класа, работа с деца със СОП и др.). Тези допълнителни трудови възнаграждения не се включват и при изчисляване на възнаграждението за платен годишен отпуск и при обезщетенията по чл. 228 от КТ.

Изложеното налага извод, че обезщетението по чл.344,ал.3 КТ вр. с чл.228 КТ следва да се изчисли на база основна трудова заплата + клас/допълнително трудово възнаграждение за трудов стаж и професионален опит/. По вариант втори на експертизата като размер възлиза на 3627,50 лв. за периода 30.06.2020г. -04.10.2020г. , за 3 месеца и 5 дни.Това е така, защото ищцата е получила възнаграждение за м.юни, до прекратяване на трудовия договор, а той е прекратен, считано от 30.06.2020г. /дата на връчване на заповедта на ищцата/. Крайната дата на периода, за който се дължи обезщетението е 04.10.2020г., тъй като от 50.10.2020г. е започнала работа при друг работодател.

По възражението за прихващане: В полза на ищцата е заплатена сума от 1414,12 лв.- обезщетение по чл.224,ал.1 КТ - за неизползван платен годишен отпуск за 23 работни дни за 2019/2020г. Обезщетението за неизползван платен годишен отпуск представлява заместваща престация на правото реално да се ползва платеният отпуск от работника или служителя. Изплатеното обезщетение замества неизползвания отпуск и невъзможността той да се ползва в бъдеще. Обезщетението по чл.224,ал.1 КТ се дължи при прекратяване на трудовото правоотношение, независимо на какво основание е прекратен трудови договор. Обезщетението по чл. 224 КТ не подлежи на прихващане с други видове обезщетения по раздел трети на глава десета от Кодекса на труда, включително и с такива по повод прекратяване на трудовото правоотношение. Възражението за прихващане съдът намира за неоснователно.

Главният иск съобразно изложението доводи ще бъде уважен до размер на 3627,50 лв., а за разликата до 4878 лв./ след допуснатото увеличение на

размера на иска/ - отхвърлен.

На основание чл.86 ЗЗД в полза на ищцата съдът присъжда и законна лихва върху главницата 3627,50 лв. от датата на исковата молба до окончателното плащане.

Разноски:Предвид изхода на спора и на основание чл.78,ал.1 в полза на ищцата се присъждат разноски съобразно уважената част от иска-572,60 лв. – адвокатско възнаграждение.

На основание чл.78,ал.3 ГПК в полза на ответника съобразно отхвърлената част от иска съдът присъжда разноски в размер на 197,39 лв. - адвокатско възнаграждение и 25,64 лв.- съответна част от заплатен авансов депозит за вещо лице общо 100 лв.

На основание чл.78,ал.8 ГПК ответникът следва да заплати на РС Добрич сторени разноски съобразно уважената част от иска в размер на 48,72лв. – възнаграждение вещо лице, заплатено от бюджета на съда общо 100 лв.и 145,10 лв. - дължима държавна такса.Държавната такса се определя съобразно уважената част от иска.Възнаграждението за вещото лице от общо 200 лв. се разпределя съобразно уважена и отхвърлена част от исковете , както следва:123,08 лв. – за ответника , 25,64 лв. , за ищеца , 51,28 лв. за сметка на съда.

С тези мотиви съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ОУ“Св.Св.К. и М.“ ЕИК000842023 с.В., общ.Д. представлявано от *** С.С.У. ДА ЗАПЛАТИ на В. Х. С. ЕГН ***** гр.Д. сумата от 3627,50 лв. /три хиляди шестстотин двадесет и седем лева 50 ст./, представляваща обезщетение по чл.334,ал.3 КТ за периода 30.06.2020г. – 04.10.2020г. - за времето , през което е останала без работа в резултат на незаконосъобразно прекратяване на трудово правоотношение със Заповед № ФС-05-184/28.06.2020г. заедно със законната лихва от датата на иска – 29.12.2021г. до окончателното плащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над 3627,50 лв. до 4878лв.

ОСЪЖДА ОУ “Св.Св.К. и М.“ ЕИК 000842023 с.В., общ.Д. представлявано от *** С.С.У. ДА ЗАПЛАТИ на В. Х. С. ЕГН ***** гр.Д. сторени разноски по гр.дело № 4044/2021г. по описа на РС Добрич в размер на 572,60 лв. /петстотин седемдесет и два лева 60 ст. / – адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА В. Х. С. ЕГН ***** гр.Д. ДА ЗАПЛАТИ на ОУ“Св.Св.К. и М.“ ЕИК 000842023 с.В., общ.Д. представлявано от *** С.С.У. сторени разноски по гр.дело № 4044/2021г. по описа на РС Добрич съобразно отхвърлената част от иска в размер на 197,39 лв. /сто деветдесет и седем лева 39 ст./ - адвокатско възнаграждение и 25,64 лв./двадесет и пет лева 64 ст./ - съответна част от заплатен авансов депозит за вещо лице общо 100 лв.

ОСЪЖДА ОУ“Св.Св.К. и М.“ ЕИК 000842023 с.В., общ.Д., представлявано от *** С.С.У. ДА ЗАПЛАТИ на Районен съд гр.Добрич сумата от 48,72лв. /четиридесет и осем лева – възнаграждение вещо ст. / лице,

заплатено от бюджета на съда общо 100 лв.и 145,10 лв./сто четиридесет и пет лева - дължима държавна такса.

Решението подлежи на обжалване от страните с въззивна жалба пред Окръжен съд гр.Добрич в двуседмичен срок от 26.04.2022г./ дата на обявяване в регистъра на съдебните решения/.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____